

Management gericht op een lage kostprijs is tekenend voor het bedrijf van de Ier Syl Ryan. Door liefhebberij valt fokkerij buiten deze stelregel, want, meent Ryan: 'De grond wordt bij ons de limiterende factor en in dat geval moeten de koeien klaar zijn om meer te produceren.'

Of het goed boeren is in deze regio? Ik kan me niet voorstellen hoe het is om mijn bedrijf ergens anders te hebben. Dit is een plek met geschiedenis. Voor onze familie, omdat wij de vierde generatie hier zijn, maar ook vanwege de Engelse monniken die hier achthonderd jaar geleden een bedrijf startten.' Syl Ryan (37) hecht aan zijn geboortegrond in Graigueamanagh, een plaats in de Ierse graafschap Kilkenny.

Syl Ryan: 'De stier bevrucht zo'n vijftig procent van het koppel, daarom moet het ook een goede zijn'

De waardering voor deze plek gaat echter verder dan historisch besef. Ryan toont zich content met de grond waarop hij boert. 'We hebben hier lichte tot middelzware grond waarop de koeien bijna tien maanden per jaar buiten kunnen lopen. Deze grondsoort heeft als nadeel dat een droge zomer funest is voor de grasgroei.' Van de 81 hectare op het bedrijf gebruikt Ryan 8 hectare voor de verbouw van maïs en 12 hectare voor het verbouwen van zomergerst op contractbasis. Voor begrazing is ruim zestig hectare bestemd.

Het grootste deel van de grond, afgelopen jaar 53 hectare, leas hij voor 250 euro per hectare. 'In dit gebied kun je grond kopen vanaf 25.000 euro per hectare. Met deze prijzen blijft het voor ons voorlopig zeker aantrekkelijker om te leasen. Daarnaast hebben we nu alle grond bij het bedrijf liggen, iets wat in Ierland met het intensieve graassysteem eigenlijk wel moet.'

Vanaf februari gaan de melkkoeien naar buiten, dat acht de veehouder vooral voor de winterkalvende koeien belangrijk. 'Het is gezonder en hygiënischer voor het vee om buiten in de wei te zijn. Bovendien speelt het gemak mee. Eenvoud werkt altijd goed.' Van juni tot september produceren de dieren grotendeels op weidegras. Buiten die zomermaanden om krijgen ze op stal TMR aan het voerhek. Het rantsoen is samengesteld uit 9 kilo maïs, 4 kilo kuilgras, 0,2 kilo tarwestro en 8,5 kilogram Dairyblend, dat bestaat uit soja- en citruspulp en mineralen.

Het afgelopen jaar produceerden 57 melkkoeien op basis van dit rantsoen ge-

middeld 7540 kg melk met 3,55 % vet en 3,28 % eiwit. Minimaal 40 procent van de melk gaat in de winterperiode op contract naar Baileys. Hiermee is Ryan een van de 1500 Ierse bedrijven die gezamenlijk de 227,3 miljoen liter melk produceren die jaarlijks in de Ierse koffielikeur verwerkt wordt.

De melkveehouder stelt in zijn bedrijfsfilosofie management gericht op een lage kostprijs voorop. Over de rol van fokkerij hierin is hij heel stellig: 'We fokken koeien om melk te leveren, niet om vee te kunnen verkopen.'

Stormzoon tussen het koppel

Ryan vertelt dat zijn fokdoel jarenlang gericht was op koeien met veel melktype gecombineerd met een hoge productie. De laatste jaren krijgen de gehalten wat meer aandacht. Het streven is echter de veestapel te verbeteren op uier, beenwerk en klauwen zonder daarbij toe te geven op balansrijke koeien met veel upstanding.

Als voorbeeld wijst hij naar Duiske Mayflower, de zwartgekleurde Lentinidochter uit een Sabbiona Gighmoeder: 'De uier ziet er nog goed uit voor een derdekalfskoe, met een zeer correcte speenplaatsing, en ze bezit sterk beenwerk. Maar het

De excellente Stormzoon dekt naar verwachting dit jaar vijftig procent van de melkkoeien

meest te spreken ben ik over haar bouw. Deze Lentin laat door haar melktype het vermogen om te produceren zien.'

Lopend door de wei drijft hij af en toe een koe op om haar te beschrijven. Ondertussen komt loom, maar nieuwsgierig een

zwarte stier langzaam overeind om te kijken wie er tussen zijn kudde loopt. 'Dat is een Stormzoon uit een Shoremare Jamesmoeder. Ik schat in dat hij zo'n vijftig procent van het koppel bevrucht. Daarom moet het ook een goede stier zijn. Deze is

Syl Ryan weidt zijn melkvee tien maanden per jaar

Klaar om te produceren

Lentinidochter Duiske Mayflower en Rubenszaat Monabroeg Hazel 25

vorig jaar met negentig punten ingeschreven en hij heeft hoogproductieve dieren in zijn afstamming.'

Bij het aanwijzen van zijn koeien noemt Ryan vaderdieren als Bonatus, Lee en Aeroline. In zijn huidige stierkeuze voeren James, Donor en Lheros de boventoon. Tien rietjes van Picston Shottle zijn gereserveerd voor een aantal vaarzen. Zo goedkoop mogelijk werken wordt dus niet in het de hele bedrijfsvoering consequent doorgevoerd? 'Ach, eigenlijk gebruik ik dit soort stieren beperkt, maar de liefhebberij brengt inderdaad wat meer kosten met zich mee', zegt Ryan met een lachje. 'Deze week ga ik naar county Limerick om een aantal veestapels te bekijken. Soms gaan we naar Engeland, Amerika of Canada om te kijken wat er speelt.'

Adviesraad coöperatie

Niet alleen in fokkerij blijft Ryan graag op de hoogte, zijn interesse geldt de gehele landbouw. Sinds enkele maanden is hij nauw betrokken bij Glanbia, de leidende agrarische coöperatie in Ierland. Dit bedrijf is actief in de gehele landbouwketen; van het leveren van kunstmest tot de afname van melk en vlees.

'Ik zit in de adviesraad van de Glanbia-coöperatie omdat de veehouders in ons gebied op een goede manier vertegenwoordigd moeten worden. Vergeleken met 2001 krijgen we vier cent per liter minder voor de melk, voor ons bedrijf betekent dit 15.000 euro minder opbrengsten per jaar. Ik wil in de raad duidelijk maken dat we de kosten zo laag mogelijk houden. Dat is een van de positieve punten van onze landbouw en dat moeten we richting de industrie benadrukken.'

Aansluitend refereert Ryan aan de noodzaak voor veel Europese landen om de kosten verder te reduceren: 'Mede door ons lange weideseizoen is de kostprijs bij ons erg laag, waardoor Ierse melkveehouders eenvoudiger met een lage melkprijs overweg kunnen dan bijvoorbeeld de Nederlandse ondernemers.'

Wat Ryan wel als probleem voor de toekomst ziet is de beperkte hoeveelheid land. 'De grond wordt bij ons de limiterende factor en in dat geval moeten de koeien klaar zijn om meer te produceren. Wanneer je simpelweg alleen een eigen stier blijft gebruiken zonder op de productieovererving te letten dan heeft je veestapel die capaciteit niet.'

Christel van Raay